

Teresa

Teresa bor ved Atitlan-søen

TEKST: DORTHE NIELSEN

FOTO: DORTHE NIELSEN, CLAUDIA PUJOL ROSENLUND OG ESCUELA CARACOL

Det bedste, jeg ved, er at skrive og male. Kom og se! Vi har lavet nogle flotte malerier i skolen. Det er akvareller. Her er min yndlingsbog. På siden står der: "5 køer skriver et kort." Bogen er skrevet på spansk. Jeg taler også kakchiquel – det er et maya-sprog. Og så er jeg ved at lære engelsk. Jeg går i 2. klasse.

Jeg hedder Teresa og er 8 år. Jeg bor ved en sø, der hedder Atitlan. Min by hedder San Marcos La Laguna. Den er bygget op af bjerget tæt ved søen. Vi har en flot udsigt. For at komme til min by er det lettest at sejle. Vi sejler også, hvis vi skal besøge nogen i de andre landsbyer ved søen. Vores både hedder lanchas. Dem, der fisker i søen, bruger kanoer eller robåde.

Mit hus er ikke så stort. Jeg bor der sammen med min mor og min storebror. Min bror hedder Brayan og er 11 år. Min far bor ikke hos os mere. Han er rejst til Amerika for at tjene penge. Det er lang tid siden, vi har hørt fra ham. Min bedstefar og bedstemor bor også i huset. Vi hjælper hinanden. Hver dag fejrer jeg, tørrer bordet af og vasker op, når vi har spist. Min mor prøver at tjene penge ved at sælge smykker.

Jeg kan rigtig godt lide min skole. Den hedder Escuela Caracol. Her går mange forskellige børn. Nogen som er født her i landsbyen, men også børn, der er født i andre lande. Det er hyggeligt, synes jeg.

Jeg har mange venner. De hedder Jonathan, Levi, Roman, Estrella, Yensy, Adrianna – og der er flere endnu. Det er både piger og drenge. Vi sidder tit og tegner sammen på skolen, før vi går hjem. Men jeg elsker også at klatre i træer. Vi har et meget stort træ på skolen, som er sjovt at klatre i.

Roman

Skolen ligger højt oppe på bjerget. Man går ad en meget lang smal sti. Og så lige pludselig står man ved døren. Det er ligesom indgangen til en hemmelig hule.

I september havde vi en særlig dag. Vi skulle gå i parade. Jeg gik sammen med hele min skole. Og der var også andre skoler. Vi havde øvet os i mange dage. Til sidst stod vi alle sammen på boldbanen midt i byen. Børnene skulle synge og danse. De voksne holdt taler. Vi fejrede den dag, Guatemala blev et frit land. Uafhængighedsdagen, hedder den. Og det er den 15. september.

Vi laver mange sjove ting i skolen. Vi læser og skriver selvfølgelig. Men vi synger også, og vi lærer at flette og skære i træ. Vi snakker meget om at passe på naturen og være gode venner. Jeg har lært at spille på fløjte. Det var ret svært i starten. Vi øver os meget. Vores lærere er søde. Jeg er mest glad for Andrea, for hun læser højt for os og hjælper os med at skrive.

På hjemmesiden kan du sejle med til Teresas by og se hendes skole. Du kan læse mere om, hvorfor skolen har fået navnet "snegl." Teresa bor ved Guatemalas mest kendte sø, Atitlan, og der findes en særlig historie om, hvordan søen er blevet til.

heleverdeniskole.dk/teresa

